

forlanges, at vi skulle anlægge den samme Maalestok, som Domstolene anlægge. Vi behandle Sagerne praktisk og kunne ikke undlade at tage Hensyn til Følgerne, der ville flyde af vor Afgjorelse. Hvis vi altsaa nu følge den ærede Rigsdagsmand (Klein), vilde vi komme til det Resultat, at denne Sag ikke blev afgjort laar; der bliver ikke afholdt noget nyt Valg, inden vi komme sammen til næste Aar; Manden der engang har været her, skulde nok tage sig tagt for at komme hened, det er jeg vis paa. Erklære vi da Valget for ugyldigt, saa vil der heller ikke næste Gang møde nogen Rigsdagsmand for Færøerne; dette vil da først kunne ske i det 3die og sidste Aar af Valgperioden. Men nu vil jeg gaae den modsatte Vej; sæt nu, at vi ved at cæsere dette Valg, virkelig tage feil; det kan jo tænkes muligt, at den, der klager, har Ret, at det er grebet ud af Lusten, hvad de 4 Mand have andraget — jeg troer dog næsten, at det maa være et juridisk Beviis; thi er det ikke egentlig nok, naar der er 10 Mand, der bevidne, at det ikke er gaaet rigtigt til ved Valget? — og at ligeledes det, som den Rigsdagsmand vi have henede, og som selv er Sysselmænd, har erklæret om, at Valget ikke er bejendtgjort, ogsaa er grebet ud af Lusten; lad os fremdeles antage, at Amtmanden, uagtet han veed, at det ikke forholder sig saaledes, lader Saadant staae i Valgbrevet og ikke oplyser det; at den Valgte, førend han kommer hened, ikke søger at faae det oplyst; lad os antage, at Alt dette er grebet ud af Lusten, og at der virkelig har fundet en Bekjendtgjorelse Sted i rette Tid, saa skønner jeg dog ikke rettere — uagtet jeg indrømmer, at det vilde være høist beklageligt, om det skulde vise sig, at man i den Grad havde taget saameget feil — end, at den eneste Følge deraf vil være den, at der foregik et nyt Valg, og at, naar den nu Valgte havde Valgernes Tillid, han da vilde komme hened til næste Aar i Kraft af et nyt Valgbrev, hvorimod han, hvis den ærede Talers Mening gik igennem, i Kraft af det gamle Valgbrev ikke vilde komme næste Aar, men under alle Omstændigheder først det tredie Aar. — Jeg indrømmer, at Omstændighederne ere saaledes, at man kunde have ønsket Oplys-

ningerne supplerede ved en Erklæring fra Amtmanden; men naar vi have saa Meget at gaae efter, som fornødvigt maa være tilstrækkeligt til at danne sig en bestemt Overbeviisning, og naar vi bedst varetage Folkethingets Lær ved at afgjøre Sagen nu, istedetfor at stille større Fordringer til Beviiset og opsætte den, saa bør vi at afgjøre den. Den, paa hvem Ansvaret falder, er væsentligt den ærede valgte Rigsdagsmand selv, som har undladt at medbringe noget Beviis, hvorved den omhandlede Tilførelse i Valgbrevet kunde blive hævet. Han maa bære det paa sin Samvittighed.

Klein: Den ærede Taler har flere Gange gjort opmærksom paa, at der var det Uheldige ved at udsætte Afgjorelsen af dette Valg, at den Paagældende neppe vilde finde sig foranlediget til at give Møde her i Thinget næste Gang, forinden Sagen var endelig afgjort, og at Rigsdagen derved kunde blive udsat for at maatte undvære en særviis Folkethingsmand i flere Sessjoner. Det er ganske vist en Ulempe; men jeg skal henstille, om man ikke ved at vise for stor Strengthed eller kæsere et Valg, førend der foreligger fuldgyltige Grunde derfor, udsætter sig for, at for Fremtiden ingen Rigsdagsmand, valgt paa Færøerne, tør give Møde her, forinden hans Valg er anerkjendt. Om han endogsaa har et reent Valgbrev, kan han ikke være vis paa, om ikke muligviis 4 Mand kunne klage over Valget, en Klage, som det jo blev yttret vel kunde afgive et fuldstændigt Beviis for, at Valget var urigtigt. Men det forholder sig ikke saaledes, at disse 4 Mand's Vidnesbyrd er tilstrækkeligt til i dette Tilfælde at godtgjøre, at der har fundet den Formfeil Sted, hvorom der her disputeres; thi de 4 Mand optræde vel at mærke som den ene Part i Sagen. Forøvrigt skal jeg, med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) yttrede, gjøre den Bemærkning, at jeg for mit Bedkommende skjelner imellem Visshed og Overbeviisning; det er meget muligt, at de ærede Medlemmer af Udvalget, ved at gjenngaae Sagens Acter, ved at tale med Personer, som vi Andre ikke have havt Leilighed til at tale med, have kunnet komme til en fuldstændig Overbeviisning om,